9. விருந்தோம்பல்

(புதியவராக வருவோரைப் பேணுதல்)

Cherishing Guests

81. இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ(து) எல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

இல்லத்தில் தங்கியிருந்து குடும்ப நலம் பேணி வாழ்க்கை நடத்துவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், தம்மை நாடிவரும் புதியவரைத் தக்கவாறு பேணி அவருக்குத் தேவையான உதவி புரிவது ஆகும்.

All household cares and course of daily life have this in view
Guests to receive with courtesy, and kindly acts to do.

The whole design of living in the domestic state and laying up (property) is (to be able) to exercise the benevolence of hospitality.

82. விருந்து புறத்ததாத் தான்உண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்(று) அன்று.

வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரை வெளியே அமரச் செய்துவிட்டு, தான் மட்டும் வீட்டின் உள்ளே இருந்து கொண்டு, சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து என்று போற்றப்படும் அமிழ்தத்தைக் கூடத் தனியே உண்பது விரும்பத்தக்க பண்பாடு ஆகாது!

Though food of immortality should crown the board,
Feasting alone, the guests without unfed, is thing abhorred.

It is not fit that one should wish his guests to be outside (his house) even though he were eating the food of immortality.

83. வருவிருந்து வைகலும் ஓம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று.

விருந்தினரை நாள்தோறும் வரவேற்றுப் பேணிப் போற்று பவரின் வாழ்வு, வறுமைத் துன்பத்தால் ஒருபோதும் கெட்டுப் போகாது!

Each day he tends the coming guest with kindly care;
Painless, unfailing plenty shall his household share.

The domestic life of the man that daily entertains the guests who come to him shall not be laid waste by poverty.

84. அகன்அமர்ந்து செய்யாள் உறையும் முகன்அமர்ந்து
நல்விருந்(து) ஓம்புவான் இல்.

அகமும் முகமும் மலர விருந்தினரைத் தக்கவாறு பேணிப் போற்றுபவன் வீட்டில் செல்வம் என்னும் திருமகள் மகிழ்ச்சியோடு தங்கி இருப்பாள்.

With smiling face he entertains each virtuous guest,
'Fortune' with gladsome mind shall in his dwelling rest.

Lakshmi with joyous mind shall dwell in the house of that man who, with cheerful countenance, entertains the good as guests.

85. வித்தும் இடல்வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்.

வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினர்க்கு வயிறார உணவு நல்கிவிட்டு எஞ்சியுள்ள உணவை உண்டு மகிழும் இயல்புடைய பண்பாளன், விதை நெல்லையும் கூட விருந்து பேணுவதற்குப் பயன்படுத்தத் தயங்கமாட்டான்!

Who first regales his guest, and then himself supplies,
O'er all his fields, unsown, shall plenteous harvests rise.

Is it necessary to sow the field of the man who, having feasted his guests, eats what may remain ?.

86. செல்விருந்(து) ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரைப் பேணிப் போற்றி, மேலும் வரும் விருந்தினரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருப்பவன் மேலான வானகத்தவர் விரும்பி வரவேற்றுப் போற்றும் சிறந்த விருந்தினன் ஆவான்.

The guest arrived he tends, the coming guest expects to see;
To those in heavenly homes that dwell a welcome guest is he.

He who, having entertained the guests that have come, looks out for others who may yet come, will be a welcome guest to the inhabitants of heaven.

87. இனைத்துணைத்து என்பதொன்(று) இல்லை; விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

விருந்தினரைப் பேணிப் போற்றுவதால் ஏற்படும் பயனை அளவிட்டுக் கூறவியலாது. விருந்தினராக வருவோரின் தகுதியைக் கொண்டே அதனை மதிப்பிட வேண்டும்.

To reckon up the fruit of kindly deeds were all in vain;
Their worth is as the worth of guests you entertain.

The advantages of benevolence cannot be measured; the measure (of the virtue) of the guests (entertained) is the only measure.

88. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றேம் என்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

விருந்தினரை வரவேற்றுப் போற்றும் ஈடுபாடு இல்லாதவரே, பொருளை வருந்திக் காத்துப் பயன் பெறாது இழந்து போகும்போது பெரிதும் கவலை கொள்வர்.

With pain they guard their stores, yet 'All forlorn are we,' they'll cry,
Who cherish not their guests, nor kindly help supply.

Those who have taken no part in the benevolence of hospitality shall (at length lament) saying, "we have laboured and laid up wealth and are now without support.".

89. உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா
மடமை மடவார்கண் உண்டு.

செல்வம் மிக்கவராக விளங்கும்போதே வறுமை உடையவராக அமைவது என்பது விருந்தினரைப் பேணாத அறியாமையாகும்: இந்த அறிவற்றவரே செல்வம் இருந்தும் வறியவராகக் கருதப்படுவர்!

To turn from guests is penury, though worldly goods abound;
'Tis senseless folly, only with the senseless found.

That stupidity which excercises no hospitality is poverty in the midst of wealth. It is the property of the stupid.

90. மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

மலர்களில் மென்மை மிக்க அனிச்சப்பூ அதனை மூக்கால் நுகரும்போதே வாடிவிடும்: வீட்டுக்கு வரும் விருந்தினரை முக மலர்ச்சியோடு வரவேற்காவிட்டால் அவர்கள் பெரிதும் வருந்துவர்!

The flower of 'Anicha' withers away, If you do but its fragrance inhale;
If the face of the host cold welcome convey, The guest's heart within him will fail.

As the Anicham flower fades in smelling, so fades the guest when the face is turned away.